

KOP & KONT

(Liebeslust und Wasserschaden)

Bliedspul in drie bedrieven

door

HANS SCHIMMEL

Bewerkt en overzet in algemien dialect deur

Ben ten Velde

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KOP & KONT – LIEBESLUST UND WASSERSCHADEN** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS SCHIMMEL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Plausus Theaterverlag

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN: (Opmerking van de auteur: het geslacht van de personen is gedeeltelijk om te wisselen)

Job Klein - boekhouder in loondienst bij de firma Wupkes & Co. Alleenstaand, een Pietje Precies en t.o.v. vrouwen nogal verlegen. Stottert als hij met vrouwen spreekt, behalve met zijn zus, praat normaal tegen mannen. Absoluut geen avonturier.

Rita Klein - zus van Job. Staat haar mannetje tegenover haar broer, en is zeer praktisch. Niet getrouwd een heeft een oogje op de beste vriend van haar broer.

Jan Kort - Beste vriend van Job en bijna net zo verlegen.

Karin Doek - vriendin van Rita Klein. Moet vanwege een gevalletje waterschade uit haar huis en wordt door Rita zonder pardon bij haar broer Job ondergebracht. Vlot en vooral zeer chaotisch; absolute tegenpool van Job.

Peter Krom - Mede eigenaar van de firma Krom & Scheef. Een handwerker zoals ie in het boekje staat. Zou ook de uitvinder van het woord langzaam kunnen zijn. Alles wat hij doet, doet ie rustig aan.

Willem Scheef - Partner van Willem en een pechvogel bij uitstek. Wat hij beetpakt, loopt de kans om kapot te gaan.

Hanneke Haai - mede eigenaar van de firma Haai & Baai. Wat mannen kunnen, kunnen ook vrouwen al lang. Vakvrouw voor sanitair en verwarming en niet echt de favoriet van Peter en Willem. Absoluut geëmancipeerd en altijd rekening houdend met de rechten van de vrouw.

Barbara Baai - partner van Hanneke en niet in staat om van mannen af te blijven. Flirt tot grote ergernis van haar partner Hanneke met alle mannen die in haar buurt komen.

Maria Smit - verhuurster en buurvrouw van Job. Heeft als weduwe veel tijd en bij haar wordt de spreuk "God ziet alles, maar de burens zien nog meer", absoluut waar. Maar het is ook een schat van een vrouw.
(kan ook man zijn)

Postbode (m/v) - niet in staat om een brief gewoon in de brievenbus te doen. Het afgeven van de post gaat altijd gepaard met een kromme spreuk of een versje.

DECOR:

Een woonkamer, nogal ouderwets ingericht. In totaal zijn minstens twee deuren nodig, drie zou nog beter zijn. De huiskamerdeur, een deur naar de badkamer en een deur die naar de hal leidt, waar zgn. de slaapkamer, logeerkamer en keuken van Job zijn. Een deel van het decor moet zo zijn gebouwd, dat er leidingen uit de muur getrokken kunnen worden. Daarvoor kunnen platen van piepschuim worden gebruikt, die zijn voorzien van breukstukken. De rest kan worden ingevuld volgens de fantasie van de decorbouwer(s) en de regisseur.

EERSTE BEDRIJF

Job is op het toneel bezig met een stofdoek of plumeau om schilderijen die aan de muur hangen af te stoffen. Na het afstoffen pakt hij een waterpas en hangt de schilderijen weer recht. Hij is nogal burgerlijk gekleed met overhemd, das/strikje en een mouwloze trui. Bovendien draagt hij pantoffels en een schort.

Het is wellicht leuk Job en zijn vriend dezelfde kleren te laten dragen. Het mag best lijken op Jansen en Jansen uit Kuifje. Het stuk kan beginnen met het lied Willem met de waterpomptang

Job: Ik zeg maar zo: Oost, West, thuis best.

De deurbel gaat in drie intervallen, die na elke keer aanbellen, langer worden. Men ziet aan Job dat hij niet graag opendoet. Pas als het bellen aanhoudt, maakt hij aanstalten om naar de deur te gaan.

Rita: *(komt op, stormt aan Job voorbij de huiskamer in)*
Ik was al bange dat jij de deure niet lös zollen doen. Jij laot mij as 'n vertegenwoordiger buuten in de gang staon.

Job: Rita jij steurt mij.

Rita: Ik steur altied as ik 'n keer bij je op veziede wil kommen.

Job: Jij steurt altied as jij niet van te veuren zegd hebt dat jij komt.

Rita: As ik joe eerst bel, zeg je toch dat jij gien tied hebt.

Job: Dat is ok zo. Kan ik ter wat an doen, dat ik zo veul afspraoken heb?

Rita: Afspraoken? Afspraoken? Ik heur zeker niet goed. Wat veur afspraak heb jij dan op 't ogenblik? Vast en zeker 'n belangrieke zaakelijke afspraak en dan ontvang je jij zaokenpartner zo as 't heurt met 'n schoet veur.

Job: Mien afspraak van vandaag is 'n geplande schoonmaokbeurt. Zie jij dan niet dat 't er hier uut zöt as of ter 'n bom ontploft is?

Rita: *(Kijkt uitgebreid rond in de netjes opgeruimde kamer)*
Absoluut, wat zöt 't ter hier vreselijk uut. As ik niet net joen stem heurd haar, haar ik je tussen al die rommel niet iens kunnen vinden.

Job: Jij huuft niet te overdrieven heur.

Rita: Hoe lang is 't leden dat jij hier uitgebreid schoon maakt hebt?

Job: Al weer drie hiele daogen.

Rita: Jonge, jonge, niet te geleuven dat je niet umme kommen bent in 't voel. En de afgelopen twee daogen heb jij hielemaal niks daon?

Job: Dat is ok niet hielemaal waar; ik heb allent maor opruumd.

Rita: Zo, zo; allent maor opruumd?

Job: Jao, en de boel afstoft.

Rita: Allent maor opruumd en afstoft?

Job: Nou jao, stof zogen, boend en polijst heb ik ok nog 'n beetie.

Rita: En dan wil je dan soms ok nog zeggen, dat dat hielemaal normaol is, bruurtie? Ik geleuf niet dat 't wat uitmaakt haar as ik morgen langes kommen was.

Job: Jaowel, morgen haar ik niet uitgebreid schoon maakt.

Rita: Wat had jij dan daon?

Job: De rekenings streken.

Rita: De rekenings streken? Ben jij wel hielemaal lekker? 'n Normaol mens legt zien rekenings niet op de striekplaanke.

Job: Maor ik wel, aans wordt de map zo dik. En nou ...veur de dag der met!

Rita: Waormet Job?

Job: Met de reden van joen bezuuk. Ik heb nog nooit met maakt dat jij gewoon zo maor langes komt. Jij wil altied wat van mij.

Rita: Nou, dizze keer niet.

Job: Dat geleuf ik niet. Kom, zeg op!

Rita: Ik heb Jan trouwens al 'n tiedtie niet meer zien, hoe is 't met hum?

Job: Niet van onderwerp veranderen! Met Jan giet 't goed Afgezien van zien midlifecrisis.

Rita: Ach nee toch. Is Jan in de overgang?

Job: Midlifecrisis heb ik gezegd, jij verstaot toch wel 'n beetie Engels. Vrouwen kommen in de overgang, maor kerels toch niet.

Rita: Potverdorie, daar kiek ik van op. Ik wus hielemaal niet dat jij tegenwoordig zo veul verstand van vrouwen hebt. Mien verlegen bruurtie!

Job: Verlegen jao, maor niet gek. As vrouwen in de overgang kommen, begunnen ze vaak te zeuren en worden ze nukvig.

Rita: Jij loopt weer over van complimenten, bruurtie. Ik zol graog 'n keer met maaken dat je bij ander vrouwen ok zo vlot zol wezen.

Job: Dat giet allent mij wat an. Ik ben tevreden met de situaotie zo as die nou is. Met vrouwen is 't net as met kachels: ze roken of ze gaon uut. Bovendien ben ik gelukkig tussen mien vier muren.

Rita: Nou jij 't zegd: vier muren en allent plus tevreden. Nou schöt mij iniens weer te binnen waarom ik hier eigenlieks ben. Jij kriegt naomelijk 'n gast.

Job: Dat zol ik dan toch moeten weten! Ik krieg gien gast, umdat ik gien iene uutneudigd heb.

Rita: Nee jij niet, maor ik wel. Mien vriendin Karin hef waterschaode in heur woning en kan daor nou eem niet wonen. Dus heb ik zegd dat ze bij joe kan wonen totdat alles weer opknapt is.

Job: Ben jij wel lekker! Van mien levensdagen niet.

Rita: Kom nou maor even met! Ik neudig je in 't café an de overkaante uut veur 'n koppie thee en dan kunnen wij alles verder rustig bespreken. *(Job en Rita lopen weg, waarbij Rita haar broer zo mee trekt als hij is aangekleed. Peter, Willem en Maria komen op)*

Maria: Kom maar binnen, jonges. Nee heur, 't gef niks dat mien huurder niet thuus is, ik mag hier zo naor binnen. Kiek maor goed rond, zodat jullie snel kunt begynnen. Ik wacht al weken op jullie, umdat 'n stuk of wat stopcontacten niet meer warken en ok de deurbelle döt 't niet.

Willem: Klopt, ik heb zeker vier keer bij joe anbeld, maor ie hebt mij zeker niet heurd.

Peter: Rustig an maor, vrouw Smit. As ie oes opjaagt, giet 't ok niet sneller. Haastige spoed is zelden goed. 't Komp dik orde met de firma Krom en Schief.

Maria: Nu bent jullie eindelieks hier, hoewel ik ter niet meer in geleufde.

Willem: Ach, vrouw Smit toch. Geleuf is belangriek in oes beroep. Veural as je zo vaak in levensgevaor bent zo as wij.

Peter: Dat klopt, daor hef e geliek in.

Maria: En wat hef dat met geleuf te doen?

Willem: Wat denk ie hoe vaak ik bij 't anleggen van elektriciteit al 'n oplawaai kregen heb. Tis maor goed, dat wij in oes beroep 'n beschermheilige hebben.

Maria: Ach, ik wus niet dat elektriciens 'n beschermheilige hebben. Hoe het ze?

Peter: Jantje Snoeren.

Maria: Kan ik der van uut gaon, dat jullie morgen vrog begun?

Willem: Jao, natuurlijk. As wij weten haaren weten, dat ie zo'n haost hebt, haaren wij oes ienentwintigste miest belangrieke stuk gereedschap met nomen en waren wij vanaomd al an 't wark gaon.

Peter: Jammer genug hebben wij 't niet met nomen. Allent maor materiaol en de gereedschapskisten.

Maria: En waarom kunnen jullie dan niet alvast begunnen? Wat mis ie nog?

Peter: De kiste bier en de Telegraaf.

Willem: Bovendien moeten wij eerst 'n plan maoken, zodat wij weten waar wat moet gebeuren. *(Met deze woorden draait hij zich om en gooit daarbij een vaas op de grond, die kapot gaat)* Oh, sorry.

Maria: *(Bukt en raapt de scherven op)* Och dat gef niks, tis maor 'n vaosie. Klein hef mij ooit verteld dat dizze uut China komp en van 'n zekere Ming of zo west is; geleuf ter niks van; zal hij wel kocht hebben bij de Action.

Peter: Kiek 't zit zo: waor schaaft wordt vallen spaonders.

Maria: Ach, jullie doet ok an timmerwark? Ik niet, Willem döt alles, van stroom tot waoter; ze nuumen hum hier in Kloetenbarg ok wel Willem met de waterpomptange. Die kerel hef golden handties, geleuf mij maor. *(Optreden postbode, die op de deur klopt. Maria doet open)* Klein is ter eem niet, maor ik neem zien post gaog in ontvangst.

Postbode: *(Heel poëtisch)*

Wie klopte daar zojuist aan de deur?
Een bode of een ouwe zeur?
Is het wellicht een getuige van Jehova?
Of opa met zijn chocoladevla?
Nee hij is helemaal uitgedost,
De brenger van de post.

(Geeft Maria twee brieven in handen en gaat weer weg)

Willem: Wat was dat veur 'n vrömde vogel?

Maria: Oeze postbode, die is vrogger schaopherder en fietsemaaker west. Nou nuumt e zich postbode/dichter.

Peter: Je hebt van die luu... *(Schudt zijn hoofd)*

Maria: Wat ik nog vergeten ben te zeggen: behalve jullie zal der nog 'n bedrijf hier an 't wark gaon. De waterleidings moeten ok nog worden vervangen.

Willem: Daor kiek ik van op vrouw Smit. Ie maaken der wark van joen huurwoningen. Blikskaoter nog an toe: elektriciteit en waoter... dat kost 'n beste stuuver.

Maria: Zo ben ik nou ienmaol: ik heb alles over veur mien huurders, ik ben 'n echte mensenvriend. Bovendien moet ik 't aans allent maor an de belasting betalen, as ik dit jaor niks meer uut geef. Kom maor met, dan laot ik joe de andere wonings ok zien. *(Maria, Willem en Peter lopen weg)*

Karin: *(Komt op met een koffer in haar hand)* Hallo, is hier iene!? Gien iene? Ach, wat maakt 't uut! Rita hef zegd dat ik bij heur bruur maor net moet doen of ik thuus ben. Ik denk dat ik nao al dat gedoe met die warkluu in mien woning maor ies lekker in bad gao zitten. *(Kijkt om zich heen, zet haar handtas op het aanrecht en gaat dan door de deur weg richting de badkamer)*

Job: *(Komt op)* Dat is hielemaol lekker. Uutgerekend bij mij zol Rita heur raore vriendin onder willen brengen. Ik dacht 't niet, dat gebeurt niet bij Job Klein! *(er wordt aangebeld en Job doet open. Optreden)*

van Jan, bijna net zo gekleed als Job, maar zonder strikje. Zijn hemd is tot bovenaan toe dichtgeknoopt)

Jan: Goed dat jij der bent, Job. Ik ben hielemaal van de kaor!

Job: Hoezo, heb jij weer 'n kraslot kocht, en durf jij 't niet allent lös te krassen?

Jan: Waor bent kameraoden aans veur, as ze je niet helpen bij zo'n spannend moment?! Bovendien haar 't zo maor kunnen wezen dat dit lot de hoofdpries zol kunnen west hebben, messchien, je weet 't maor nooit....

Job: Maor dat was 't niet! Jij en je hoofdpries, ik gao nog eerder trouwen dan dat jij bij 'n loterij 'n dikke pries wint.

Jan: Maor de kans was ter Job, de kans was ter wel degelijk.

Job: Jan, jij bent niet goed wies! Waorom zol jij je hiele dagelijkse gang van zaaken op de kop zetten.

Jan: In 't leven van iedere man komp 'n keer 't ogenblik waarop hij over de zin van 't leven nao denkt, en daarover wat hij eventueel zol kunnen veranderen.

Job: Dat is nog gien reden um gokverslaafd te worden.

Jan: Wees maar niet bange, dat was maor 'n tussendeurtie. Maor.. kiek ies goed naor mij. *(Jan is helemaal nerveus en wipt met zijn voeten)*

Job: *(bekijkt hem van boven naar beneden en schudt langzaam zijn hoofd)* Ik zie niks.

Jan: Kijk dan maor ies eens wat preciezer.

Job: Maor ik zie echt niks.

Jan: Zie jij dan niet, dat ik hiel aans antrokken ben? 'n Neie outfit nuumen ze dat. Ik denk dat ik zachiesan hielemaal veur alternatief gao.

Job: Alternatief? Wat bedoel jij? Bovendien kan ik niks an je ontdekken wat döt vermoeden dat jij je aans as aans antrokken hebt.

Jan: Man, man man! Jij ziet niet iens dat ik half naakt van huus gaon ben? Ik heb vandaage gien strikkie um.

Job: Jan, Jan waor ben jij toch met bezig. Jij verwaarloost je zölf nog. As jij zo deur gaot, kom jij op 'n dag nog binnenlopen met de bovenste knoop van joen overhemd lös. As jij maor niet denkt dat jij hier nog binnen mag kommen as jij der zo verwaarloosd bij loopt.

Jan: Echt? Dan zol je mien kameraod niet meer willen wezen?

Job: Onzin, gao op de baanke zitten, dan gao ik 'n lekkere kamillethee veur oes zetten. *(ze gaan allebei op de bank zitten)*

Jan: Job, Job! Ik ben nog zo zeneachtig, heb je niet wat starkers in huus?

Job: Wat wil jij dan drinken?

Jan: Messchien 'n bosvruchtenthee.

Job: Weet jij zeker dat jij dat an kunt? Zuks zwaor spul ben jij aans niet wend.

Karin: *(Komt op: komt uit de deur “zweven” met slechts een badhanddoek om, zonder dat ze beide heren ziet)* Waor heb ik nou mien handtasse laoten? Ah, daar stiet e jao. *(Loopt weer weg richting de badkamer. Job en Jan kijken elkaar geschokt aan en blijven stijf op de bank zitten met hun handen op hun knieën)*

Jan: *(Praat zachtjes en perst de woorden door zijn lippen heen)* Jij hebt ‘n naakte vrouw in je woning.

Job: *(Praat net zo als Jan)* Dat kan niet.

Jan: Maor ik heb heur zien.

Job: Ik wil heur niet zien hebben.

Jan: Jij hebt heur dus ok zien?

Job: Ik heb heur niet zien. Jij hebt mij besmet met joen spookbielden.

Jan: Maor ze was ter echt.

Job: Ze was ter niet.

Jan: Ze was ter wel.

Job: Ik denk dat ik nou ok wat starkers neudig heb dan kamillethee.

Jan: Wil jij ok ‘n bosvruchtenthee?

Job: Nee, ik denk dat ik naor vrouw Smit gao en vraog of ze mij wat koffie kan lienen.

Jan: Ik doe met je met, maor zunder cafeïne graog.

Job: *(Staat langzaam op)* Dan gao ik nou.

Jan: *(Springt overeind en houdt zich stevig aan Job vast)* Nee, blief hier!

Job: Bej nou hielemaal gek worden?

Jan: Jij kunt mij toch niet met ‘n naakte vrouw allent laoten.

Job: Hier is gien naakte vrouw.

Jan: En as ‘t nou toch zo is?

Job: Dan gao jij op de grond liggen en doe jij net as of je heur niet ziet.

Jan: *(Die zich nog steeds aan Jan vasthoudt)* Maor schiet wel op, en kom gauw weer.

Job: Dan moet jij mij wel lös laoten!

Jan: *(Huilerig)* Dat kan ik niet, ik ben bange.

Job: *(Rukt zich nu van Jan los)* Wees nou toch ies ‘n kerel! Zölf s as ze echt is, zol ze je niks doen.

Jan: Denk jij dat?

Job: Maor natuurlijk. Mannen met brillen, kinder en gekken bent veilig. Die worden met rust laoten. *(weg. Jan gaat weer stijf op de bank zitten, dan wordt er op de huisdeur geklopt. Jan springt overeind en doet open. Opkomst Hanneke en Barbara, allebei in een overal)*

Hanneke: Zo, daar bent we dan.

Jan: Dat zie ik, maor wat wil ie hier?

Barbara: *(Bekijkt Jan zeer koket van boven naar beneden)*
An de slag natuurlijk, wat aans?

Jan: *(Hard en huilerig)* Job, kom, kom gauw!

Hanneke: Je huuft 't niet metien in je broek te doen, kereltie. Starke vrouwen levert stark wark. Waor bent de buizen die vervangen moeten worden?

Jan: Hier valt niks te vervangen, der bent hier gien buizen, en der is ok niks aans te doen.

Barbara: Daor zol ik niet om durven wedden as ik joe was, zuute jonge.

Hanneke: Hoe wil jij nou weten dat hij zuute is? Heb jij 'n likkie nomen of zo? Blijf eindelijk ies van oeze mannelijke klanten af en concentreer je op dat wat wij hier kommen doen!

Jan: Joen collega hef geliek. Blijf van mij af en waog 't niet um an mij te likken! Wie ben ie eigenlieks?

Barbara: Ik ben Barbara en verantwoordelijk veur...

Hanneke: Verantwoordelijk veur 't neie sanitair, de badkaomer en zo. Wij bent van de firma Haai en Baai en wij hebben opdracht kregen um neie afvoerbuizen an te leggen.

Jan: As dat zo is, dan ben ik opgelucht. Gek eigenlieks dat mien kameraod Job mij niet verteld hef, dat hij warkluu verwachtte. Normaal gesproken vertelt hij mij alles.

Barbara: Aha, wil jij daormet zeggen dat ter nog 'n mannelijk persoon in dizze woning anwezig is?

Hanneke: Barbara, veur de leste keer vandaag: blijf eindelijk van oeze mannelijke klanten af! Tis al arg genug dat jij de echtgenoot van oeze leste opdrachtgeefster niet met rust kun loaten. As ik ter an denk hoe hij met allent 'n onderbroek an de straot oprend is en zien vrouw as 'n woeste stier achter hum an.

Barbara: Och, de mieste problemen ontstaon umdat je de vrouw veur 't leven meer dan iene keer tegen komt. Ik kan 't toch ok niet helpen dat hij mij verkeerd begrepen hef?

Jan: Hoezo, wat heb ie dan tegen hum zegd?

Barbara: *(Koket kijkend)* Allent maor dat wij de neie badkuup saomen mussen testen um te zien of e wel stevig genug stun.

Hanneke: Genog! Kun ie oes de badkaomer laoten zien, zodat wij weten welk materiaal wij morgen met moeten nemen as wij hier gaon beginnen.

Jan: Kun ie niet wachten tot Job ter weer is? Ik heb hielemaal gien verstand van buizen en zuks wat meer.

Barbara: Ben ie eigenlieks trouwd?

Hanneke: Barbara...

Jan: Nee, eigenlieks niet.

Barbara: Geleuf ie in liefde op 't eerste gezicht, of moet ik nog 'n keer binnen kommen?

Jan: *(Trekt de huisdeur open en schreeuwt)* Job , help mij! Job!

Hanneke: Hoezo "mannen bent 't sterke geslacht" *(tegen Jan)* Laot maor, mannegie, wij komen straks nog 'n keer langes. *(tegen Barbara)* En met joe moet ik zo metien nog 'n hartig woordtie spreken.

Barbara: *(Fluitend, terwijl Hanneke haar meer mee trekt dan dat ze zelf loopt)* Tot straks, ik kiek ter al naor uut um joe beter te leren kennen. *(Barbara en Hanneke weg)*

Jan: Potverdorie, ik haar niet dacht dat ik zo'n invloed op vrouwen zol hebben. Zal wel kommen van mien neie outfit.

Job: *(Komt binnen met een klein zakje koffie in zijn hand)* Wat is hier an de hand? Ik heurde je schrouwen toe ik bij vrouw Smit was. Is die naakte vrouw hier weer langes kommen?

Jan: *(Helemaal in de war)* Job, jong, jij hebt gien idee. Wat ik hier met maakt hebt, kerel nog an toe, ik kreeg 't ter benauwd van. Der weur op de deure klopt, zij wol mij aflikken en dan buizen bekieken en bovendien proberen of twee mensen in de badkuupe....en toen wol ze... en toen... heb ik joe roepen.

Job: Jan, heb jij koorts? Vuul jij je wel goed? Of heb jij weer 'n kersenbonbon eten. Ik heb je al zo vaoke zegd, blief van dat spul af! Veurd dat je der arg in hebt bej alcoholist. Jij weet toch wel, dat jij der niet tegen kunt.

Jan: Nee, jij weet niet wat ik bedoel.

Job: Dat achterlijke gezwets van joe begrep toch gien mens.

Jan: Ik bedoel de vrouwen, de vrouwen in joen woning. Die zitten allemaol achter mij an!

Job: Nou is 't genog! Jij gaot naor huis en in berre liggen. En dan rust jij je maor ies goed uut. Hier bent gien vrouwen en der zult ok gien vrouwen kommen. Ik ben overtuugd vrijgezel.

Jan: Maor ik zeg je...

Job: Der uut! Naor huis, en een beetie rap, jij met je malle praot! *(Duwt Jan richting de huisdeur)*

Karin: *(Komt op: deze keer in een badjas)* Hallo allemaol, ik heb vanuut de badkaomer 'n hoop lawaai heurd. Kan ik wat veur jullie doen?

Job: *(Zonder zich om te draaien)* Nee, ik red mij wel. Mien kameraod hier vuult zich niet zo lekker, hij zöt overal in mien woning vrouwen rondlopen.

Karin: As dat zo is, dan gao ik weer naor de badkaomer.

Job: Doe dat maor...*(draait zich bij deze woorden om en schreeuwt hard en lang)* Jan kijkt ontzet en begint dan ook te schreeuwen. Na een paar seconden wordt het geschreeuw zachter en kijken ze Karin alleen nog maar ontzet aan.

Karin: Mag ik mij veurstellen? Ik ben Karin, de vriendin van joen zuster.

Job: *(Stottert vanaf nu als hij met Karin praat)* Ik ben J...j...j...jo...jo...Job.

Karin: Oh, dat is 'n lange naam. Mag ik gewoon Job zeggen?

Jan: En ik ben J...j...j...ja...ja...Jan.

Job: *(Tegen Jan)* Laot die onzin, ik ben toch diegene die stöttert as e met vrömde vrouwen praot.

Jan: Klopt, dat was ik haost vergeten. Hallo, ik ben Jan.

Karin: *(lacht)* Jullie bent mij 'n stel. Maor toch bedankt dat ik 'n paor weken hier bij joe mag wonen.

Job: Maor zo gemakkelijk giet dat niet... Jan, help mij!

Jan: Dat kan niet; ik moet nou echt naor huus.*(Draait zich om en loopt naar de huisdeur)*

Job: Laot mij nou niet allent met 'n halfnaokte vrouw in mien woning.

Jan: Job , gao gewoon op de grond liggen en doe maor net as of ze der niet is. *(Weg)*

Job: *(Paniek in zijn stem)* Wacht op mij, ik gao ok met! *(Weg)*

Karin: 't Bent wel bezondere kerels, dunkt mij zo.

Rita: *(komt op)* Wat was ter an de hand? Job rende mij net haost van de sokken. Hij herkende mij niet iens geleuf ik.

Karin: Ik kan je jammer genoeg ok niet zeggen wat hier an de hand is. Maor die bruur van joe is wel 'n raore vogel.

Rita: Dat zal ik niet ontkennen. Maor veur de rest is 't 'n prima kerel.

Karin: Stöttert hij eigenlieks altied zo as hij met 'n vrouw is?

Rita: Neen, allent as hij met heur prat. As hij zien mond holt, merk je der niks van.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto